

Alal i Mængde nedenfor Turbinerne, ligesom disse endog helt kunne standses af Alal, som føres ind i dem. Der har været megen Interesse oppe for at modvirke Turbinernes ødelæggende Indvirkning paa Fiskefangsten, og efter mange Undersøgelser er man naaet til den Erkendelse, at man i hvert Fald kan bringe Ødelæggelsen næsten til at ophøre ved i Tilløbsrenderne at anbringe passende Gitre saa nær som muligt ved de nævnte Rønderes øvre Munding, idet Alalene da saa Tid til at søge anden Vej for deres Træk. Den foreslaaede Abning paa 20 m/m tillader vistnok en og anden mindre Alal at gaa igennem, men dette har ringere Bøgt. Derimod kan udbværende Yngel af Laks og Ørred vedblivende lide meget, fordi den kan smutte igennem Gitterværk med den anførte Træmmeafstand; men Laksyngel spiller jo hidtil ikke nogen større Rolle i Danmark, og Ørredynglen har paa langt nær ikke den Vigtighed som Aaleynglen, samtidig med at den kan erstattes gennem Udsættelse neden for Turbineværterne.

Sværere Gitterværk end nævnt kan Turbineeieren ikke være tjent med, medens den Opstømning, som de foreslaaede Gitterværker direkte volder, ikke er synderlig stor, saa meget mindre som Grøde, Løv og andre Genstande, som samler sig langs Gitret, let kan fjernes; dersom Gitret skræner i passende Forhold vil endda alle med Strømmen neddrivende Gemner af sig selv samle sig langs Gitterets øvre Del.

Naar Kommissionen har foreslaaet Pligten til at anbringe Gitre ovenfor Turbiner til kun at gælde Maanederne Juni, Juli og August, er dette begrundet i, at Aaletrækket fra Indvandene mod Havet finder Sted i disse Maaneder, og at det som bemærket hovedsagelig er Hensynet til Alalen, der har foranlediget den foreslaaede Bestemmelse. Dertil kommer, at disse Gitre vanskeligt kunne holde Stand under Isgang, samt at Erfaringen har vist, at det næsten udelukkende ere Alal, som komme ind i Turbinerne; andre Fiske holde sig instinktmæssig borte fra Tilløbskanalerne.

Sluttelig kan endnu anføres, at det af en Bemærkning hos Th. Hoeh „Einrichtung an Waschtriebwerken zum Schütze der Fische“ fremgaar, at Vandløbssejerne i Tyskland i Begyndelsen, da Bestemmelserne om Anbringelse af Gitre fremkom, vare meget ængstelige for en Opstømning af Vandet og for Ulejligheden med at holde Gitrene rene, men at Flertallet af Ejerne senere efter de indvundne Erfaringer have meddelt, at de foreskrevne Maal af 20 m/m mellem Gitterstængerne i Virkeligheden gøre dem mere Nytte end Skade.

ad § 4.

Ensllydende med § 51 i den gældende Fiskerilov.

ad § 5.

Denne Bestemmelse, hvorefter det fra Landbrug, Fabriker og lignende Anlæg er forbudt at udkafe eller udlede Stoffer af saadan Bestaendighed og i saadan Mængde, at Fiskeriet derved kan tilintetgøres eller skades i væsentlig Grad, findes ogsaa i den nu gældende Fiskerilov, jfr. dennes § 52. En saadan Bestemmelse er saa at sige nødvendig under de nuværende Forhold, hvor Vandet i vore Vandløb mere og mere tages i Industriens Tjeneste, hvor det efter Afbenyttelsen, mættet med en Mængde for Fiskeriet skadelige Stoffer, atter ledes tilbage, hvor det kom fra. Som Eksempel paa den Skade, der heraf kan flyde for Fiskeriet, kan nævnes, at der ved en Gødningssfabrik i Sylland, før Fabrikken blev anlagt, var et rigeligt Aalefiskeri i Vandløbet, den ligger ved, ligesom der ogsaa var en Del Uppgang af Ørred, men efter at den er traadt i Virksomhed, er Vandet neden for Fabrikken aldeles goldt; der findes ingen større Fiskebestand mere, og ved de ved den beliggende Møller, hvor der tidligere var godt Fiskeri, fanges der nu kun lidt ved den nederste Mølle og saa godt som intet ved de to andre. Og som Tilfældet er her, er det mange Steder, hvor der ikke træffes Foranstaltninger for at befri det benyttede Vand for de urene og giftige Bestanddele, der som Regel findes i det. Saadanne Foranstaltninger